

ממולו השתומם ושאל לשמחה זו מה היא? ענה ואמר לו: "אפילו אם נניח כי דברך נכונים, עלי להודות לד' כי נתקיימה בי אחת מברכותיו של יעקב אבינו שנאמר ב"ויתן לך" "ויכחשו אויבך לך..." ובאמת היתה לו סגולה נפלאה כי שום איש לא ההין להעיז פנים בפניו, יהיה מי שיהיה. הוא נסע פעמיים לרוסיה, פעם הראשונה להשתתף בשמחת החתונה שהיתה בבית שאר בשרו אדמו"ר מהר"ש מליובאוויטש, ופעם שנית בשביל עסקי הכולל חב"ד שהיה מסור להם בלב ונפש. הנסיעות בימים ההם גזלו הרבה זמן וגם היו כרוכות בסכנות מרובות. בשובו בפעם השניה מנסיעתו מרוסיה לא היה קץ לשמחתו כי הצליח להביא אתו שני דברים יקרי ערך שלא יסולאו בפז:

א. משקפים של הרבי הזקן בעל התניא.

ב. מצנפת שהשתמש בה הרבי הזקן בעל התניא.

את המצנפת היה שם על ראשו בחיל וברעדה בשעת כל נדרי ובזמן התקיעות. כי הוא היה נוהג לתקוע בעצמו כל ימיו. המצנפת בלטה מרוב יושן ולא נשאר ממנה זכר. על המשקפים שמר כעל בבת עינו, והם עברו בירושה לידי נכדו כותב הטורים האלה (מ.ש. סלונים).

נפטר בחברון ג' ניסן תרנ"ה ושם מנו"כ באוהל המשפחה על יד אמו הרבנית נ"ע. אשתו טרינא נעכא בת הר' משה וחנה דבורה ילדת חברון, נולדה בשנת תקצ"א בערך, היתה אשה חכמת לב ובעלת מרץ. פעמים רבות ספרה לנכדיה וכותב הטורים בכללם (מ.ש. סלונים) על כל התלאות שעברו עליהם בזמן איבריהם פחה וביחוד בזמן כבושו את חברון. לדאבוני הגדול לא נרשמו בשעתם כל הפרטים שנשמעו מפיה. סבי הרב לוי יצחק היה הראשון שיצא מהגיטו החברוני ובנה לו בית מחוץ לחצר היהודים. ברחבה הקרויה "חרת איל גזזין". בזמן הבניה היה בחו"ל וסבתי הנזכרת אשת סבי הרב לנו יצחק היא שהוציאה לפועל את בנית הבית, היא עמדה מול אלפי ישמעאלים

אוצר החכמה

בן הרבנית נ"ע,

נכדיה וניניה.

אוצר החכמה

אוצר החכמה

1234567

מועד החתונה

1234567

1234567

מועד החתונה

מועד החתונה

שהתנגדו להם ונצחה אותם. היתה אמיצה ואבירת לב, ובין אלפי פראים עמדה על המשמר לפני תשעים שנה.

היא נפטרה בשיבה טובה בת פ"ב שנה בחברון, ביום ששי כ"ג אייר תרע"ג ומנוחתה כבוד באוהל המשפחה, על יד בנה הבכור שניאור שלמה זלמן זכרוננו לברכה.

ג. הר' מרדכי דובער סלונים (נולד בשנת ת"ר)

בבואו לאה"ק יחד עם הוריו בשנת תר"ד-ה' היה כבן ארבע. הרמד"ס היה שקדן בלמודי התורה והמצוות, איש חמודות, יקר רוח, תמים דרך, טהר לב, חרד על דבר ד', בעל מדות תרומיות. דבורו, מהלכו ויחסו אל אנשים ברוך ובנימוס היו, רחים רבנן, נהל את הכולל אחרי פטירת אחיו הרלוי"צ עד יומו האחרון, חסיד ואיש מעשה היה. נפטר בחברון ה' טבת תרע"ו.

אשתו הכבודה שמקא בת הר' יוסף יהודה ליב משיוף ואשתו גיטל נפטרה ג' טבת שנת תר"ע. היא היתה ילידת הארץ. אביה, הר' יוסף יהודא ליב משיוף שנקרא "יושע החברוני" יליד הארץ, בן הר"ר חיים שו"ב (השו"ב הראשון לעדת האשכנזים בירושלים) שבא לאה"ק בהיותו קטן יחד עם אביו הר' משה משקלוב בשנת תקל"ח בערך.

ד. מרת שטערנא ריזה קזרנובסקי

בעלה הר' שלום ב"ר חיים שלמה קזרנובסקי בא לאה"ק לפי פקודת כ"ק אדמו"ר הרב מנחם מנדל בעל הצמח צדק נ"ע בשנת תר"כ או תרכ"א. הם באו מאודסה ליפו באנית תורן, הנסיעה ארכה למעלה משלשה חדשים ובבואם ליפו הסיעו אותם משם לחברון דרך עזה על גמלים, כשהם יושבים בתוך ארגזים תלויים משני צדי הגמלים, וככה טולטלו שלשת ימים, עד שבאו לחברון. סכנת נפשות ממש היתה כרוכה בנסיעה כזאת באותו זמן.